

Els Segadors

(Himne Nacional de Catalunya)

Catalunya, triomfant,
tornarà a ser rica i plena;
endarrera aquesta gent
tan ufana i tan superba!

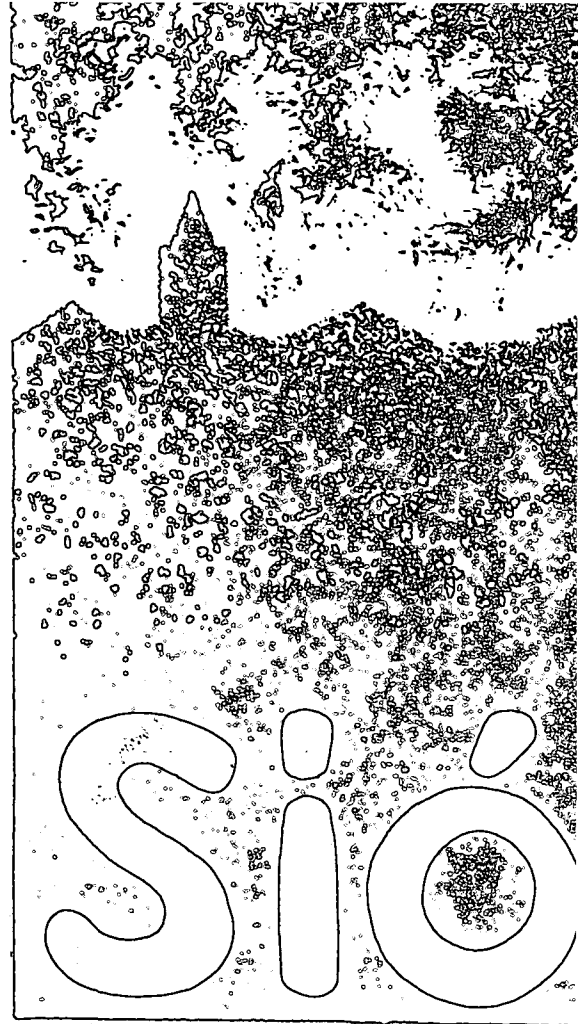
Bon cop de falç,
bon cop de falç
defensors de la terra!
Bon cop de falç.

Ara és hora segadors,
ara és hora d'estar alerta!
Per quan vingui un altre Juny
esmolem ben bé les eines!

Bon cop de falç, ...

Que tremoli l'enemic
en veient la nostra ensenya:
com fem caure espigues d'or,
quan convé seguem cadenes!

Bon cop de falç, ...

¿Canviem o no canviem la Festa Major?

Resultats de la
consulta popular

Fulls-enquesta repartits	1000
Fulls-enquesta contestas	145 — 14'50 %.
Opcions escollides:	
Diumenge, dilluns i dimarts (tal com ara)	44 — 30'34 %.
Divendres, dissabte i diumenge	37 — 25'52 %.
Dissabte, diumenge i dilluns	14 — 9'66 %.
Dissabte i diumenge	45 — 31'03 %.
Nuls	5 — 3'45 %.

¿Quan serà la rotulació dels carrers en català?

Pàgina 5

Referèndum Nacional: Així han votat els agramuntins

Cens: 2957 Votants: 2343 (79'23 %) Si: 2238 (95'52 %) No: 34 (1'45 %)
Blancs: 69 (2'94 %) Nuls: 2 (00'9 %) Abstenció: 614 (20'77 %)

SIO - Butlletí Informatiu Municipal

Director: Alcalde Sr. En Ricard Vicens

Sub-director: Jaume Cuñat Mata

Edita: Ajuntament d'Agramunt (Lleida)

Impremta G. Vicens - Guimerà, 15

Agramunt

Redacció i Administració

Carrer la Plaça, 1 Apartat Correus 10
Agramunt (Lleida)

Subscripció anual: Espanya 150 ptes.

Estranger 180 ptes.

Número solt 15 ptes.

Dipòsit Legal: L. 138-1964

Publicitat:

Una pàgina 1200 ptes.

1/2 » 600 »

1/4 » 300 »

1/8 » 150 »

Per a subscripcions i anuncis poden
dirigir-se a la Llibreria

Gaspar Vicens - Tel. 39 09 79

o bé a Pere Mora - Tel. 39 03 81

Jaume Cots - Tel. 39 01 32

METGES:

El servei «Metge de Guàrdia» de la Comarca,
per als dies festius i caps de setmana, està
constituït a càrrec dels següents doctors:

Dr. En JOSEP GAYA FREIXES

Telèfon 530776 — Les Pallargues

Dr. En JAUME RUFACH TURRIELLA

Telèfon 390222 — Preixens

Dr. En JOAQUIM FELIP BRUFAU

Telèfon 390154 — Agramunt

Dr. En MIQUEL SUAREZ OTERO

Telèfon 390635 — Agramunt

CREU ROJA:

CREU ROJA I SERVEI D'AMBULANCIA

Telèfon 390013 - Guàrdia Civil Agramunt

FARMÀCIES:

Sr. ANGEL MAS GRAU

Telèfon 390133 — Agramunt

Sr. GUILLEM VILADOT PUIG

Telèfon 390087 — Agramunt

Als domicilis dels metges i a les farmàcies, hi
ha un cartell indicant, cada festa, el metge de
torn.

El lector opina...

Carta oberta al Director de Sió

Pel bé de tots els agramuntins em decideixo a fer aquestes ratlles, per demanar a l'organisme que correspongui, que faci les gestions degudes, perquè la carretera que va de Cervera a Balaguer i al lloc anomenat CONTROL, es pugui fer l'encreuament amb línia recta i amb els semàfors corresponents, perquè ja sabem, tots, el perillós que resulta.

Seria un acte de molt agrair al Sr. Vicens, actual batlle d'Agramunt, que volgués col·laborar per que això fos una realitat.

Atentament el saluda una agramuntina que estima el seu poble.

J. B.

Sr. Director de SIO:

Després d'una enquesta en la qual la majoria (48), proposen celebrar la Festa Major, el divendres, dissabte i diumenge, el voler fer una altra enquesta; està o va, en contra d'una democràcia, tal com aquí a Alemanya s'entén, ja que les restants famílies que no enviaren el qüestionari, deuen saber que amb la seva negativa han d'acceptar el que la majoria ha proposat. Si ara no hi estan d'acord no tenen cap dret a protestar, perquè en enviar una resposta, haurien obrat com a autèntics domòcrates, cosa que han d'anar aprenent.

Esperant, pel bé de la democràcia, i donant la raó als (48), que es celebri la Festa Major així, salutacions desde München.

Josep Letamendi

Sr. Alcalde Director del Periódico SIO - Agramunt

Según la nota aparecida en el periódico de su digna dirección (Sió) del pasado mes de Diciembre referente a la huelga de los profesores de E. G. B. de los centros estatales de esta villa; agradeceríamos la rectificación de la misma con la publicación de la siguiente:

«Los maestros de E. G. B. de los centros estatales de nuestra villa, solidarizándose con el resto de los compañeros de España y no queriendo que dicha huelga perjudicara a las familias de Agramunt y comarca, realizaron un paro técnico de 4 días y ningún día de paro total como decía la anterior nota».

Anticipándole las gracias por la atención, le saluda atentamente.

LA DIRECTORA
Julia Altés

Si al Referèndum del 15 de desembre hi hagués hagut un 80% d'abstencions haurien pogut passar moltes coses; tot hauria estat possible exceptuant la realització d'un altre Referèndum, amb l'excusa que els espanyols no havien acudit a les urnes per manca d'informació.

Doncs bé, aquest fet impensable a nivell nacional ha tingut lloc a la nostra vila, guardant les proporcions entre una i altra consulta, en la qüestió del canvi de dates de la Festa Major.

A SIO del mes passat es publicaven les incidències del «referèndum» casolà celebrat pels agramuntins el mes de novembre, relatiu a la vitalització de la nostra Festa Major mitjançant un canvi de dates de la mateixa. Els resultats posaven de relleu la massiva indiferència dels vilatans per aquesta qüestió. Atribuir l'abstenció al desconeixement de la consulta, és un argument que no s'aguanta dret, per deficient que fos el repartiment de fulls-enquesta, perquè la gent en parlava i, en tot cas, els que ho ignoraven solament podien ser una minoria.

Vaig acudir al Ple Municipal del dia 30 de novembre perquè vaig veure que aquesta qüestió figurava a l'Ordre del Dia, i em picava la curiositat de saber si el nostre Ajuntament seria capaç de decidir el canvi amb una tan migrada participació d'opinants. Confesso que tot m'ho hauria pensat menys que s'acordés realitzar un altre «referèndum», aquesta vegada més ben fet. Es veu que encara sóc jove i tinc poca experiència de la vida.

No m'atreveixo a pronosticar el resultat d'aquesta segona consulta, que ja serà coneguda quan aquest número de SIO sortirà al carrer. A la millor la gent, entrenada amb el Referèndum Nacional, agafa ganes de votar i l'Ajuntament no hi caben les paperetes. Per la meua part no els donaré gaire feina, amb una vegada d'opinar em sembla que ja n'hi ha prou i el meu parer, firmat com era el tracte, ja el tenen des del mes de novembre.

Per acabar faré dues observacions. La primera que el nostre Ajuntament, malgrat la Reforma Política aprovada, encara es mostra partidari de la democràcia orgànica, perquè les cartes-consulta es dirigeixen solament als caps de casa. La segona observació que em plau fer és que precipitant la resolució d'aquest assumpte, es deixen perdre un argument electoral —si es canvia o no es canvia la Festa Major— que podria animar força les properes Eleccions Municipals, a celebrar, més tard o més d'hora, durant el present any 1977. Llàstima.

I S E T

DIA 2 — VENT

La nit de l'1 al 2, i tot aquest dia, una molt forta ventada —cosa a la que noestem acostumats— xiulà per les nostres contrades, la qual produí diferents desperfectes sense massa importància.

DIA 5 — REUNIÓ DEL COLLECCIONISTA

Comença avui i tindrà lloc al Casal cada diumenge al matí per als amants dels segells i monedes.

DIA 6 — ATUR

De tres hores —que afectava els treballadors nel metall de totes les comarques lleidatanes— i que no es produí a la nostra vila malgrat l'acord pres a Lleida en defensa del conveni col·lectiu.

DIA 8 — FUTBOL

Al Camp Municipal d'Esports no es pogué jugar el partit de fútbol entre el C. F. Linyola i C. F. Agramunt, per causa d'un protagonista absent: «el señor pito», ja que no comparegué, sense donar cap explicació. Ja, aquest mateix partit, s'hagué d'ajornar el passat 28 de novembre per una vaga d'àrbitres.

DIA 8 — CONGRES DE CULTURA CATALANA

Celebrat al Palau de Congressos de Montjuïc a Barcelona, en el qual, entre altres manifestacions artístiques s'ha presentat un Audiovisual, la introducció del qual es basa en un poema del nostre convilatà Guillem Viladot que centra la intenció sobre la qual s'inspira el Congrés. S'ha as-sabentat a SIÓ que, a la nostra vila, s'han arreplegat unes 250 signatures d'adhesió a aquest Congrés.

DIES 11 I 12 — CINEMA AL FOMENT

Organitzat pel grup de joves LA SENYERA i amb l'aportació del material de projecció, pel·lícules i comentaris a càrrec del senyor Josep Joan Castillo, de Barcelona. Malgrat que les cintes a projectar eren molt interessants dins la història del cinema, l'assistència a les quatre sessions fou molt migrada; la que va acollir més gent no aplegà ni 50 persones, l'última d'elles ni es celebrà, d'acord amb els assistents que es podien contar amb els dits d'una mà i encara en sobraven.

DIA 12 — CREU ROJA

L'Assemblea local de la Creu Roja ha estrenat un nou vehicle-ambulància: un Simca 1200 completament equipat.

DIES 13 I 14 — VACANCES FORÇADES

Les tingueren els alumnes de l'Institut per manca de fuel per a la calefacció. Començaren el dia 13 a la tarda els de les seccions de BUP i COU, l'endemà s'hi afegiren els de EGB.

DIA 15 — REFERENDUM

Els nostres lectors trobaran àmplia informació d'aquesta diada a les pàgines centrals de SIÓ, la qual va transcórrer sense incidències llevat de la normal afuència de gent que anaren a dipositar el seu vot a les urnes.

DIA 24 — MAFET

El «Tele Club» d'aquesta veïna població ha rebut una subvenció de la Delegació Provincial del Ministeri d'Informació i Turisme de 10.000 ptes., per la compra d'una estufa de gas-oil per al seu local social.

DIES 24 I 25 — ACCIDENTS

El primer dia el tingueren uns nois de Tàrrega al fatídic revolt que hi ha a la carretera abans d'arribar a la cruïlla de Puigvert, estampint-se, amb el cotxe, contra el mateix pal que ja s'havia cobrat una vida humana. El dia 25, aun jove d'Agramunt se li calà foc al cotxe mentre circulava per la carretera que va a Preixens en l'anomenat «pont del Cunill».

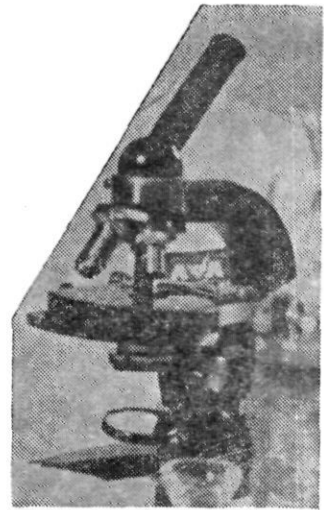
DIA 25 — TEATRE

Com és ja costum en ells, la nit de Nadal i al Casal, el «Grup Escènic» posà en escena l'obra dramàtica «La ferida lluminosa», de Josep Maria de Segarra.

Segueix a la pàgina 17

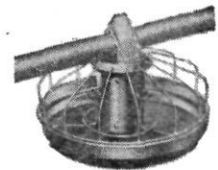

**Cooperativa
Agropequaria
de Guissona**

Pinsos Compostos

**Escorxador
general Frigorífic**

**Medicaments i
Assistència
Tècnica**

**Material per a la
Ramaderia**

Secció Agrària

Tels. 22, 40 i 77 GUISSONA

Laveu de 'La Senyera'

Rètols en Català

Creiem que Agramunt és una vila eminentment catalana, històricament i actualment. Com a tal, creiem que és un dret inalienable dels agramuntins el poder gaudir d'una complerta normalització de l'ús de la nostra llengua a tots els nivells de la nostra vida ciutadana en la vila. Aquest és un dret que ens ha estat negat durant molt de temps, tant, que els joves no ho hem conegut mai, i per això mateix, perquè no ho hem conegut mai, voldríem que aquest anhel de tants catalans de tot tipus d'edat i condició, es comencés a fer realitat. Com que tota empresa s'ha de començar per la base, creiem que una de les mesures a prendre en aquesta normalització de l'ús del català es la retolació dels carrers en català.

Potser en una vila com Agramunt, a l'ésser més aviat petita, no es fan servir gaire els noms dels carrers per a orientar-se o orientar algú, però ja que hi són (hi ha altres raons perquè hi siguin), hauria d'ésser normal que fossin escrits en català, que és la llengua que parla i en la que pensa una gran majoria de la nostra vila. Per tant, els rètols han de ser escrits en català, així com haurien de ser escrits en basc en aquell país o en gallec a Galícia.

Com que havent-hi una raó de lògica tan aplastant com ens sembla que es la que hem dit, creiem innecessari donar petites raons per justificar una cosa que no hem de pidolar sinó exigir amb consciència que és un dret de justícia d'un poble que vol parlar i llegir en la seva llengua.

Per altra banda tot seguint en el tema dels carrers voldríem fer unes petites suggerències sobre noms d'algunes places que tenim ací a Agramunt.

En primer lloc, tenim la plaça del Mercadal, que, inexplicablement, continua amb el rètol de «Plaza del Generalísimo». No es tracta de menyspreuar la figura del general Franco però si tothom ha dit sempre la plaça del Mercadal, no veiem

la raó perquè se li posi un nom que ningú utilitza.

Remarcariem també el cas de la plaça nova que es va fer fa un temps, una que té una font amb gespa i bancs al voltant. Que nosaltres sapiguem, no se li ha donat cap nom

Reflexions entorn a l'Hemeroteca del Casal

De "Llastimós" qualificaria l'aspecte que donen les revistes d'aquell projecte d'hemeroteca que es va voler començar a la Societat Cultural i Recreativa que s'anomena Casal Agramuntí. El qualificatiu "llastimós" potser és molt fort, però fa un "no sé què" quan un arriba al Casal i veu que l'estat de les revistes que allà s'hi troben deixa molt de desitjar. És ben veritat que aquestes revistes són força fullejades per molta gent, i això és un bon senyal, però mai no pot justificar que moltes estiguin esbocinades i fetes malbé.

Fent una mica d'història, recordo que, temps endarrera, es van escollir —democràticament— una sèrie de revistes que la Societat es va comprometre a posar a disposició dels socis. Llavors, es va destinar una taula de la sala per acollir totes les revistes, afegint-hi un cartell on es llegia: "Respecteu-les. Són de tots" i "Preguem que un cop llegides es tornin al seu lloc. S'agrairà per tots". La tornada al seu lloc sembla que no s'ha aconseguit pas del tot, ja que un es troba revistes per totes les taules de la sala. Pel que pertoca al "Respecteu-les" tampoc ha tingut pas massa ressò, perquè no tan sols n'hi falten fulles a moltes, sinó que, tots sovint, et trobes que la taula destinada per a elles és plena de gots, ampolles, copes, platets de tapes, etc. Això, a més d'ésser una falta total de respecte envers la cultura, suposa una sèrie de taques i brutícia damunt les revistes. Per si tot això fos poc, els dies de pluja hi ha gent que, sense cap mena de prejudici, deixa els paraigües en un

encara, i a Agramunt no tenim encara cap plaça de Catalunya o una plaça Pau Casals, no?

Tot el que hem dit són suggerències, però esperem que l'Ajuntament se'n faci ressò aviat, doncs estem segurs que la gran majoria de convilatans pensen de manera semblant. Almenys, els de «La Senyera» sí.

Grup de Joves
LA SENYERA

penjador que hi ha damunt les revistes, que, com és natural, es mullen i s'acaben de fer impossibles de llegir.

Sincerament, crec que si això no és "llastimós", ben poc n'hi falta, a més, que una iniciativa com aquesta que ha dut a terme el Casal, no pot pas rebre, de la nostra part, una resposta d'aquesta mena. Per altra banda, es veritat que si es procurés d'arreglar-les més sovint i de no deixar-les en un munt damunt la taula, o potser millor, si es col·loquessin en una estanteria disposada per a elles estarien bastant més bé. De totes maneres, malgrat que manquin les esmentades circumstàncies, no trobo pas massa acceptable l'estat en què es troben actualment.

Ja que les revistes són de tots nosaltres i per a tots nosaltres, el que no podem fer mai és esbocinar-les i destrossar-les. A veure si ENTRE TOTS aconsegüim que, d'ací un temps, puguem dir que al Casal funciona una HEMEROTECA com cal, amb unes revistes d'interès per a tots i al'abast de tothom, i que estiguin en bon estat. Crec que si fos així tots hi sortiríem guanyant; ja que al mateix temps s'aconseguiria una imatge de veritable societat cultural, deixant ben clar que l'ésser una societat recreativa no vol dir que disfrutem esbocinant revistes.

NOTA.—Un cop fet ja aquest article em va sobtar i agradar, al mateix temps, el veure com les revistes són ja en una estanteria. Desitjaria que fos, aquest, un primer pas de cara a la formació d'una HEMEROTECA amb tot el sentit de la paraula.

Jove de LA SENYERA

JOSEP PALLACH

Secretari del Partit Socialista de Catalunya (R)

**Ha mort el dia 11 en acte de servei
per la llibertat i la democràcia.**

**Per a ell la pau.
Per a nosaltres el seu testimoniatge.**

Un grup d'agramuntins

Aniversari de la Coral

Com ja va essent tradicional, la Coral d'Avui, una vegada més, oferí el Concert de Nadal en la diada de Sant Esteve i al Teatre Casal Agramuntí. Contava en aquesta oportunitat amb la presència del Grup de Flautes de Penelles, sota la direcció de mossèn Josep Solé, vell conegut de nosaltres, Coral Infantil Bon Cant, Coral d'Avui i Grup de Flautes d'aquesta darrera entitat, tots sota la direcció del senyor en Ramon Casals.

El Concert esmentat, avui tenia una especial importància, ja que l'homenatge al fundador i primer director de la Coral d'Avui, el senyor Antoni Canosa, així ho feia preveure. La idea que fou llançada en un assaig prompte va caure bé entre tots els seus membres i el temps per testimoni a donat proves que la idea ha estat un encert, i s'ha vist acompanyada d'una massiva assistència de públic.

Del desenvolupament del concert, deixant al marge les actuacions particulars de cada grup podem veure tres punts notables: l'estrena per primera vegada dintre el cant coral de la sardana original d'Antoni Canosa i batejada per la Coral amb el nom de: «Flor de l'Ametller» i amb lletra del senyor Emili Curià. La sardana fou dirigida pel seu autor; segon punt, es sens dubte, la cantada de la cançó: «Els Segadors», himne nacional de Catalunya i com a tercer punt l'entrega d'un record al senyor Canosa pels membres més antics de la Coral. Per altre banda cal ressaltar la interpretació del cant: «Jeiki Jeiki» popular basca amb la seva llengua vernàcula.

En fi una diada on tothom es posà a l'altura del fet i una vegada més, repeteixo la Coral donà una lliçó posant de manifest que a través del cant s'hi troba una cultura educativa positiva.

També hem de dir que la Coral i Grup de Flautes el passat dia 2 de gener es desplaçà a Penelles on do-

nà un concert. El temple parroquial presentava un gran ple i la gent sortiren satisfets.

Jaume CUNAT MATA

Les Festes

Enguany, emmarcades per unes temperatures realment suaus, malgrat ésser aquests dies tradicionalment de fred, les festes de Nadal, Any Nou i Reis, s'han desenvolupat, més o menys, normalment. La Missa del Gall, que caracteritza l'entrada al Nadal, es celebrà amb bona assistència de feligresos. Als altres actes religiosos de tots aquests dies, es veié l'església plena de gom a gom i molt concorregudes les adoracions del Nadó com també les comunions.

"La Tuna", que cantà la missa major del dia de Nadal, va tenir la deferència i simpatia d'oferir unes cantades a diverses persones impossibilitades, per diferents causes, de poder sortir de casa seva.

A la nit, al Casal Agramuntí, els nostres joves del Grup Escènic Agramuntí, oferiren al públic la representació de l'obra de Josep Maria de Sagarra, "La Ferida Llumínosa". L'assistència de persones fou ben notable i, aquestes, van premiar, amb bons i llargs aplaudiments, la bona interpretació que, de l'obra, en van fer els aficionats locals.

El dia de Sant Esteve, i també al Casal, "La Coral d'Avui" donà al nombrós públic assistent, un bon concert, amb motiu del Xè. aniversari de la seva creació, al fundador de la mateixa, senyor Antoni Canosa. L'acte fou molt emotiu i popular. Cal ressaltar, al mateix, una composició cantada en llengua basca i "Els Segadors", aquesta darrera feia prop de quaranta anys que no s'havia escoltat a la vila, almenys, públicament. El transcurs de l'acte es veié premiat amb molts aplaudiments per part del públic.

Per Cap d'Any, com sempre, la gent es disposà a passar la nit, esperant l'Any Nou, qui a l'església, qui a casa seva, als restaurants o bé als balls que es celebren a Kipps i

al Casal etc., etc. Al Casal, a darrera hora, no es pogué a celebrar el ball, per prohibir-ho la Guardia Civil.

Els Patges de SS. MM. els Reigs Màgics d'Orient, feren acte de presència per a recollir els encàrrecs que han fet els nens i nenes en llurs cartes als Reis d'Orient. La quitxalla va rebre mostres de simpatia, moixaines i caramels per part dels esmentats patges que feren la parada al Casal.

La vigília de Reis, va fer l'arribada a la vila la cavalcada dels Mags d'Orient. Les tres carrosses, molt ben adornades, reis, patges i servidors, feren les delícies de grans i majorment dels petits que, amb impaciència, esperaven SS. MM., els quals repartiren caramels a dojo i moltíssimes il·lusions en el parlament que van fer des del balcó de ca la Vila.

També s'organitzaren, al Foment i al Casal, pel "Club d'esplai parroquial", Els Pastorets; la clàssica representació teatral que quasi és obligada a casa nostra per aquestes festes, els quals van acabar de donar un bon caliu popular a les mateixes.

P. MORA

Teatre de Nadal

"La Ferida Llumínosa" de Josep Maria de Sagarra, fou l'obra que el Grup Escènic Agramuntí ens oferí la nit de Nadal. Amb una entrada regular la sala-teatre del Casal serví de marc a una nova peripècia dels nostres actors locals, aquesta vegada estrenant director en la persona de l'Amadeu Padullés.

El major mèrit de qualsevol agrupació, particularment a la nostra vila, és la continuïtat. I encara és més important que aquesta agrupació arribi a "institucionalitzar-se", vull dir que sigui capaç de tirar endavant amb independència de les persones que en un principi li van donar vida i que, aparentment, semblaven imprescindibles. Sense moure'ns de la vila trobem exemples en aquest sentit repassant la història

Segueix a la plana 17

Coses de la Parròquia

ENQUESTA. — En el mes de desembre, la parròquia ha organitzat una enquesta demanant opinions als fidels sobre alguns punts de la vida parroquial, com: aranzels, actes de culte, catequisis d'infants i adults, etc., d'aquesta manera vol adaptar-se més al gust popular dintre el que sigui possible.

PETICIONS. — En la fulla parroquial del 12 de desembre es demanà, que si alguna família tingués una cadira d'invàlid que no la utilitzés, la pogués deixar per un cas de necessitat que s'ha presentat. Suposem que l'assumpte ja estarà resolt, però si algú en tingués alguna de desponible, seria convenient que es posés en contacte amb el senyor rector, per si encara fes falta.

També com cada any es demanà ajut perquè la «cáritas» parroquial pogués fer arribar a algunes famílies necessitats quelcom que els assenyalessin un xic les festes Nadalenques. Al mateix temps s'invità als feligresos a col·laborar al manteniment de la calefacció del temple, que com tothom sabem reporta les seves despeses.

Hi ha diverses formes de fer arribar a la parròquia els diferents donatius: a) Dipositant a la caixa que hi ha a la porta principal del temple, un sobre on s'indiqui el destí del donatiu que porti al seu interior; b) entregant-ho directament a la casa parroquial; c) fent un ingrés a un banc o caixa indicant el motiu de l'entrega; d) entregar-ho a la redacció de SÍÓ, o bé enviant-ho al seu apartat núm. 10, que també es farà arribar al seu destí.

FELICITACIÓ. — En la darrera setmana de l'any, la parròquia féu arribar a totes les famílies d'Agramunt la seva felicitació junt amb un informe econòmic de 1976, que transcrivim:

Donatiu (collectes misses y caixetes)	228.575,—
Caixeta cambril de la Verge del Socós	18.360,—
Altres ingressos	24.332,—
Donatius per a la calefacció	28.344,—
Donatius per als banc nous	200.196,—
Total	499.807,—

Detall d'algunes despeses:

Reparacions i combustible calefacció	79.202,—
Pressupost dels banc ja en ús	241.587,—
Cooperació a la Diòcesi	22.530,—
Rebaixa emprèstit instal·lació calefacció	100.000,—

Y altres diverses despeses com: neteja, ornamentat del temple, adobs, cera, personal auxiliar, fulla diocesana i diferents adobs.

Collectes per a l'església universal:

Santa Infància, tercer món	12.842,—
Missions 1Africa	2.000,—
Campanya contra la fam	10.760,—
Pel Papa	2.000,—
Apostolat seglar	2.000,—
Mitjans de comunicació	2.000,—
Església perseguida	1.500,—
Seminari	23.625,—
Vocacions Hispano-Americana	1.500,—
Domund (misiones)	31.242,—
Clergat indígena	3.750,—
Emigrants	3.000,—

CARITAS PARROQUIAL

Recollit	67.739,—
Repartit	42.728,—
Remanent	24.011,—

OBRES. — En la felicitació-resum es proposa un objectiu «la reconstrucció de la »Capella del Sío» y es sol·licita la col·laboració econòmica amb la campanya de tant el metre, que tant èxit ha tingut amb l'operació bancs, puix es comunica que ja s'ha resolt.

Diu que per cada metre de paret es necessitarà 1.000 ptes., ara falta saber el número de metres a cobrir.

Les entregues per aquest concepte es poden fer també en la forma indicada per altres classes de donatius.

C.

MOVIMENT DEMOGRAFIC

MES DE DESEMBRE

NAIXEMENTS:

Jordi Carbó i Boix	dia 23
Marçal Muñoz i Antón	> 27
Ivan Roig i Domingo	> 29

DEFUNCIONS:

Josep Rius Fitó	79 anys	dia 8
Feliça Yusta Moriano	80 anys	dia 12
Adelina Almarcha Martí	68 anys	dia 16
Concepció Codina Peralba	84 anys	dia 16
Miquel Martín Rodríguez	88 anys	dia 28
Francesca Balagueró Rovira	62 anys	dia 31

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE DESEMBRE

Dia	1	3	litres m. ²
>	6	5'5	>
>	18	3'5	>
>	19	2	>
>	20	5'5	>
>	21	0'5	>
>	28	2'2	>
>	30	5	>
>	31	9'5	>
Total	36'7	litres m.²	

L'Observador: DEUDAT PONT

ALS LECTORS

SÍÓ, ha augmentat el seu consell de redacció, ja que no se li escapa que, en els temps que s'atancen, haurà de ser una eina de plena eficàcia per ajudar a construir aquest nou marc de convivència en el qual ens mourem els homes i dones de la nostra vila. L'equip que treballarà per tal que cada mes arribi a les vostres mans, estimats lectors, una nova edició del què intentarem sigui el portantveu de tots i cada un dels grups o persones del nostre Agramunt, és el següent:

Josep Bertran, Jaume Bonet, Pasqual Castellà, Jaume Cots, Ramon Creus, Jaume Cufinat, Josep M.ª Mayoral, Pere Mora, Joan Novell, Guillem Viladot, i Josep Esteve i Ignaci Ribera, pel grup «La Senyera».

Per altra banda, en Lluís Pons i Serra ha cessat com a membre de la Redacció.

inventari de riella

ELS PONTS

per Guillem Viladot

Tots els estils arquitectònics tenen una forma o altra de pont. Així podríem dir que l'home ha fet el pont i que la cultura hi ha posat l'estil. És una manera de dir les coses, és clar. Viure és una manera de dir la vida. Quan l'home ha tingut necessitat de travessar un riu de passar d'una vora a la altra vora d'un torrent, se les ha enginyat per a bastir un sistema que refés la continuïtat de la terra ferma. És més: gairebé podríem dir que ésser en una ribera és tenir necessitat d'anar cap a l'altra.

(Per la finestra m'arriben veus veïnes. Algú parla amb algú. Un diu que ara que els manadors fan les maletes, cal obrir l'ull per tal de veure què ha passat durant els anys de la seva hegemònia. Perquè tot ha succeït davant de milions d'homes muts. Ha estat com una mena de cant del cigne que, malgrat els desafinaments, ningú no ha pogut protestar, ni simplement dir: «Això és un gall, no s'hi val». El cigne, per bell que sigui, sempre acaba engolint cap al fons del llac. Però realment era bell el cigne?).

Amb aquesta òptica, el pont és més la conseqüència d'una actitud que no pas d'una acció. Però si ens prenem massa seriosament aquest supòsit, potser arribaríem a negar moltes coses que avui són innegables, com per exemple la prioritat de l'acció sobre el pensament. En definitiva, un pont és sempre la unió entre dos punts separats de tal manera que l'accés entre l'un i l'altre només és possible amb una alteració de l'ordre natural de les coses.

(L'altre replica dient que el que cal potser no es tant esbrinar la condició del cigne com la del llac que ha estat el suport de tota la seva existència real. Perquè les del llac, ¿eren aigües clares, potables, bones? Això és el que hom haurà d'escorcollar).

És clar, un arbre caigut damunt un rierol és ja un pont. En tot cas seria la mínima expressió de pont. Però un objecte que sigui un mitjà de comunicació entre dos punts naturalment infranquejables requereix una complexitat que reclama la participació humana a nivell d'enginy, perquè cal traslladar un ordre i establir-ne un altre. Amb tot, però, aquest ordre no resta molt afectat; potser més aviat podríem dir que l'ordre natural és respectat conseqüentment. Allò que queda alterat, en tot cas és el comportament davant d'aquest ordre.

(Si de fet es demostra que les aigües eren brutes o expressament putrefactes, també serà necessari esbrinar per quina raó es van corrompre. S'ha dit que tots els que admiraven el cigne espatllaven la naturalesa del llac per tal que el cigne es mantingués més fàcilment a flor d'aigua).

L'ordre del riu o del barranc sense pont ens obliga a renunciar a la pretesa necessitat de passar a l'altra banda, si és que acceptem aquest ordre com a superior i immutable. Quan no és així, és quan neix l'estímul, la necessitat; l'acompliment de l'altra banda. Si fem el pont, el riu o el torrent resten iguals, però l'ordre s'ha superat en quedar oberta l'anada a l'altra ribera.

(La democràcia —acaba dient un dels dos— és una situació conflictiva. I, com va dir Kennedy, una democràcia és un país ben informat. Si la democràcia arriba, perquè no ho impedeixen els manadors que tenen por que es decobreixi la seva participació en la corrupció del llac, tothom ho sabrà tot. I cal saber-ho, no pas per castigar ningú, sinó perquè cada un dels manadors culpables se senti acusat públicament).

Podria ser que hi hagués una filosofia del pont: en definitiva un coneixement del pont. Si ens hi aturem i contemplem com l'aigua, si és riu, passa per sota, aquesta filosofia s'aixampla i s'oxigena amb tot allò que de líric té el corrent de l'aigua, i no perquè l'aigua del riu en sí mateixa sigui un objecte o deixi de ser-ho, sinó perquè l'aigua és un reflex, i mai tan ben aplicat, de nosaltres mateixos, i sovint, quan ens posem bocabadants repenjats a la barana d'un pont, sentim aquestes pessigolles que, entre melanconioses i esponjoses, ens entredreixen la mirada, ens estoven el cervell i ens frenen la concupiscència.

(La justícia dels homes —remata l'altre— no arriba més que d'ací a allà. És l'acusació del propi fur intern el que cal posar en marxa per tal que tothom sàpiga qui ha corromput el llac. I qui diu llac diu pàtria, història, poble... Però els manadors, malgrat les paraules, no han cregut mai en aquests valors; només els han fet servir de tapadora del llac, de la farum de les seves aigües, de solfa damunt d'un faristol de fang i de fum...)

Damunt d'un pont s'han pronunciat frases molt solemnes. S'ha dit, per exemple, que no passà mai dues vegades la mateixa aigua per sota d'un pont. La vida, dita i explicada al gust de cadascú, no deixa de ser la mateixa cosa de sempre: un procés que no es detura mai, que sempre és diferent.

REFERÈNDUM:

La nota característica de la jornada del dia 15 de desembre fou, precisament, la manca de particularitats i de fets excepcionals. A la nostra vila transcorregué la diada amb la mateixa tònica de normalitat que arreu del país. Sense neguits, sense crispacions, sense presses, sense amuntegaments, la gent va anar a votar —o es va abstenir— amb la mateixa naturalitat que va a mercat, o a missa, o al cine. Com si el votar fos una cosa a la qual ja s'estés acostumat de tota la vida. El comportament dels agramuntins en tal ocasió va posar de relleu el seny i la maduresa cívica que posseïxen.

El que acabem de dir fa referència a l'acte de votar, perquè en quan a decidir les diferents opcions ja no hi havia tanta seguretat. Es va detectar un cert desorientament entre una part dels electors, manifestat per les preguntes que es feien uns amb altres: «I tu, què votaràs?». Tota aquesta desorientació podia ser deguda a la manca d'hàbit o a no posseir un criteri ben definit sobre el que era objecte de la consulta electoral.

LA PROPAGANDA

Igual com a les altres poblacions també ací hi arribà propaganda propugnant l'abstenció: octavetes llançades clandestinament amb les sigles de partits polítics de l'oposició. Ben mirat, no gran cosa.

En contra, la propaganda oficial fou nombrosíssima i per això el comentari fou ampli a nivell de tot el poble, especialment entre la gent gran i amb edat de votar. La joventut manifestà més indiferència, en part potser perquè per ells era una qüestió aliena, ja que encara no tenien dret a acudir a les urnes.

Apart la televisió, la propaganda massiva a favor de la participació en el Referèndum la constituïren els nombrosos cartells enganxats a les parets, de tots tipus i colors.

L'ORGANITZACIÓ

També a Agramunt s'han notat errors i tergiversacions en la confecció de les llistes del cens electoral, on hi figuraven electors menors i majors d'edat, havent nascut en els mateixos mes i any. Altres, simplement, no hi figuraven, aneu a saber per quins motius.

S'establiren dos collegis electorals, un a Ca la Vila i l'altre a les Escoles Nacionals. Per futures ocasions s'hauria d'augmentar el nombre de collegis, perquè dues urnes és poc pel cens de votants del municipi. Cal tenir present que tots els pobles agregats van haver d'acudir a Agramunt.

No es presentà cap voluntari per formar part de les meses, ni per constituir-se en interventors. Direm com a curiositat que tres o quatre persones que foren designades per la Junta Municipal del Cens per formar part de les meses, posaren inconvenients de tipus polític i els fou acceptada la seva renúncia a ocupar aquells llocs.

Sabem que en alguns pobles de la comarca es van organitzar oficialment cotxes per traslladar la gent a votar.

LA JORNADA ELECTORAL

El coincidir la jornada electoral en dimecres, dia de mercat setmanal, va afavorir la participació dels habitants dels pobles agregats al nostre municipi que habitualment acudeixen a la vila a efectuar compres o ajustar tractes. Per altra banda aquesta coincidència amb el mercat, va difuminar el possible aire festiu que tal vegada hauria tingut la vila si la votació s'hagués efectuat un dia normal.

L'afluència de votants als collegis electorals fou constant al llarg de tota la jornada, sense aglomeracions; però sense a penes solució de continuïtat.

Municipi	Secció	Cen
AGRAMUNT	1. ^a	1538
	2. ^a	1418
	Total	2956
PUIGVERT AGRAMUNT		229
OSSÓ DE SIÓ		198
PLANS DE SIÓ		618
PREIXENS		508
COMARCA SENSE AGRAMUNT		1558
COMARCA INCLÓS AGRAMUNT		4518

Agramunt no fou diferent

Al matí van votar la majoria de la gent no as-salariada i a la tarda la generalitat dels obrers, fent ús del temps que les empreses havien de facilitar per tal que els seus treballadors poguessin emetre el seu vot. Bastantes persones foren les que exigiren de la mesa el certificat de votació.

Es reberen una trentena de paperetes d'agramuntins residents a fora que exerciren el seu dret electoral per correu. I com que sempre n'hi ha que tenen prou temps, alguns es presentaren a votar quan ja s'havia esgotat el temps reglamentari i les portes dels col·legis ja estaven tancades. Es van quedar amb les ganes, com és natural. En quan als escrutinis es portaren a cap amb una absència quasi total de públic.

A l'endemà els agramuntins ens haguérem d'as-sabentar dels resultats per la premsa lleidatana, perquè als baixos de Ca la Vila no hi ha hagut res exposat en aquest sentit.

EL REFERENDUM A LA COMARCA

La jornada electoral als pobles de la nostra comarca transcorregué semblantment com a Agramunt: abundant participació i sense cap incidència digna de relleu. També hi hagué falles en l'organització, com per exemple en un dels municipis la documentació precisa per votar per correu va arribar a l'Ajuntament d'aquell poble quan ja s'havia acabat el temps per sol·licitar-la.

ELS RESULTATS

En un quadre adjunt detallem els resultats del Referèndum a la nostra vila i als municipis de la nostra comarca. Comparades les dades percentuals dels votants, dels «si», del «no», dels blancs i dels nuls, observem que s'apropen molt a les mitges nacionals que s'han publicat.

A cada municipi dels esmentats en el quadre adjunt hi corresponen els següents nuclis de població:

AGRAMUNT: Agramunt, Mafet, Almenara, Montclar, Donzell i Puelles.

PUIGVERT D'AGRAMUNT: Puigvert d'Agramunt.

OSSÓ DE SIÓ: Ossó de Sió, Bellver d'Ossó, Montfalcó d'Agramunt i Castellnou d'Ossó.

PLANS DE SIÓ: L'antic municipi de Les Pallargues amb les localitats de Les Pallargues, Montroig, Pelagalls i Cisteró. A més l'antic municipi de l'Aranyó amb les localitats de l'Aranyó, Montcortés, Canós, Hostafrancs, Concabella, Ratera i Mollé.

PREIXENS: Preixens, Pradell i Les Ventoses.

RESULTATS DEL REFERENDUM

Votants	o/o	Si	o/o	No	o/o	Blancs	o/o	Nuls	o/o	Abst.	o/o
1202		1140		16		44		2		337	
1141		1098		18		25		—		277	
<u>2343</u>	<u>79·23</u>	<u>2238</u>	95·52	<u>34</u>	1·45	<u>69</u>	2·94	<u>2</u>	0·09	<u>614</u>	20·77
169	73·80	168	99·40	—		1	0·60	—		60	26·20
133	67·17	124	93·23	3	2·25	6	4·52	—		65	32·83
485	78·47	459	94·64	5	1·03	20	4·13	1	0·20	133	21·53
386	75·98	378	97·93	2	0·52	6	1·55	—		122	24·02
1173	75·53	1129	96·25	10	0·85	33	2·81	1	0·09	380	24·47
3516	77·96	3367	95·76	44	1·25	102	2·90	3	0·09	994	22·04

Cultivador de cereales: ¿Le seduce la idea de obtener un considerable aumento de cosecha?

Consígalo en su propio cultivo, resolviendo los problemas más importantes que plantean las malas hierbas, con un deshierbe a base de
Dicurán Extra líquido

¿Preocupado porque tiene mucho vallico?
Dicurán Extra líquido lo elimina, y también combate la Avena loca.

¿Harto de realizar tratamientos separados, contra malas hierbas de hoja estrecha y hoja ancha?

Dicurán Extra líquido permite controlar en un solo tratamiento, tanto las gramíneas como las malas hierbas de hoja ancha más abundantes.

¿Dudas sobre el momento idóneo de tratar?
Dicurán Extra líquido da excelentes resultados tanto si se aplica antes como después de aparecer las malas hierbas.

¿Miedo a los errores de dosificación?
Dicurán Extra líquido se presenta en líquido autosuspendible, haciendo su manejo

- más seguro
- más rápido
- más fácil y cómodo

Creamos Dicurán Extra líquido, pensando en Ud.

Dicurán Extra líquido está registrado en la D. G. P. A. con el número 12.495/77, categoría A(A-B).

Nuestros técnicos le ayudarán gustosamente en sus consultas y le aconsejarán con conocimiento de causa. Escribanos o solicite una visita.

Ciba-Geigy Sociedad Anónima
División Agroquímica
Apartado 1628
Barcelona

Delegación en Lérida:
Ciba-Geigy, Sociedad Anónima
Mosén Reig, Letra A

CIBA-GEIGY
Creadores de productos químicos para una agricultura moderna

Dicurán® Extra líquido

® = Marca registrada de Ciba-Geigy, S.A., Basilea (Suiza).

Texto autorizado por la D. G. P. A.

Quan els articles *el* o *la*, i també *el*, *la* pronom, van davant una paraula que comença per *vocal* o bé *h*, s'escriuen amb *l'* (d'aquesta cometa que porta la lletra *ela*, se'n diu apòstrof). Exemples: l'estel, l'observa, l'artiller, etc.

Si els articles i pronomes esmentats van davant una *i* o *u* i també davant *hi*, *hu*, llavors no s'apostrofen quasi mai. Exemples: la idea, la història, la unió, la humanitat, etc. Només s'apostrofen quan la *i* o la *u*, són vocals que porten accent tònic o gràfic. Exemples: l'única, l'illa, l'Índia, etc.

Procurem, doncs, tenir present aquestes particularitats gramaticals per poder, d'acord amb elles, escriure cada dia més bé.

La llengua, posseeix gran nombre de frases fetes, o bé girs, que l'enriqueixen considerablement. En són un exponent:

«Sempre agafes el rave per les fulles» (es diu a la persona que agafa les coses pel cantó més maliciós).

«T'han aixecat la camisa» (això es diu a la persona que ha estat enganyada).

Aquestes frases, de vegades, no són prou ben compreses per tothom, especialment per les persones poc familiaritzades amb la llengua, per això, potser, es mereixen aquesta petita explicació.

Cal insistir en corregir les formes incorrectes, parlades i escrites, com són:

«En vez de blanc era negre». (Aquest, *en vez*, és un barbarisme). Cal dir i escriure, doncs: «En lloc de blanc era negre» o bé «En compte de...»

Una altra incorrecció és:

«Tinc que fer unes còpies». «Tenim que fer un esforç» (són incorrectes).

En català només tenim un verb auxiliar: *Ha-ver*. Així doncs, direm: «He de fer unes còpies», «Hem de fer un esforç», etc., perquè són aquestes les formes correctes.

Ja vam quedar que el jovent era qui feia més us de les còpies exactes de la llengua castellana: *en vez* i *tinc que*, degut segurament, a les influències de tots els mitjans de comunicació i principalment a la manca d'escola en català i, repetim, que les persones grans, quasi no els usen mai. Això pot confirmar, en certa manera, l'abans esmentat. Val la pena de tenir-ho en compte. L'avenir de la llengua és dels joves.

També insistirem en la correcció dels mots:

<i>Incorrectes</i>	<i>Correctes</i>
Huelga	Vaga
Lletrero	Rètol
Mantequilla	Mantega
Cubo	Cubell

Encara que hi ha molts mots que dissortadament serà molt difícil de recuperar, concretament aquests i molts d'altres, els sentirem a diari ben vius en la parla de moltíssimes persones, procurem, doncs, incorporar-los altra vegada en el nostre llenguatge habitual.

P. MORA

Primarisme

I jo, jo, solament,

em dono compte que el dia, la nit,

l'amor, les tribulacions,

son heroïcitats que no es comprenen,

que jamai s'obliden.

Perqué damunt de les contrarietats, de les privacions,

de l'esperit melancòlic, que no priva, en sentir-se,

encara més profundament, les vivències del viure,

assolir-les les tenebres, és l'acull final.

Resum de paraules curtes,

i d'instint que preserven, el dilema i el verdader sentit,

de conferir, amb poques lletres, la veritat de viure,

i el desig de fer quelcom: per l'estrany el conegut, cohibit.

Sempre en el curs de les hores, se sent tan profundament,

el cruix insipit, i l'angoixa perduda temporalment,

del ser que estimares, que no pots dir res malament,

mentre l'aspecte somica trist, record, present.

Instants llargs, o breus, com sembla, que l'escreix i el deix

de la fraterna estima, llambrega,

i tremola insipidament, poc a poc, pateix,

com la bestiola ferida, escarni i acús, trontolleja.

Com diu la criatura i el Déu, nostra dressera,

fa copsar, la rialla i el plor: beneïda la paraula!

docta i serena: que ens mana des de l'infinit,

camí endavant, sense por, amb esperança, estem,

de que la terra, aquesta del trepig, vivim, però marxem.

Més endavant, en el confi de les tenebres,

es divisa la clariana obtusa,

del refugi d'ànimes, dolentes o bones,

banals o figuratives, febles o rudès,

tribus humanes, lletanies confuses,

I es dibuixa l'atzar, e ensems

de la vaguetat del temps que corre,

i que sols prefixa l'estatge Patern,

d'unes lleis, i saviesa que prorrompre.

Recotzats, en mig d'escaires, i de flaires indulgents,

la sembra humana, s'apila, s'esmuny com pot,

i la fressor de les ànimes, vomiten excrements,

atònits, deslletats, innocents. Mot.

CARAFI
Sant Sadurn d'Anoia

*¡ATENCIÓN SENYORA!
Guardi neta la seva roba,
és millor i la tindrà apunt
quant la necessiti.*

És un consell de

Tintoreria safas

Sió, 29

AGRAMUNT

Comerç JOAN ESCOLA

Guimerà, 3

AGRAMUNT

Papers pintats de les millors Cases

COLOVALL - SHART - LANCEL, PRESTIGI

Extens assortit d'obsequis per a Llistes de Boda
Cristalleries, Vaixelles, Porcellanes, Làmpares, etz.

FERRETERIA - PINTURES - Estanteries Metàliques

Saló

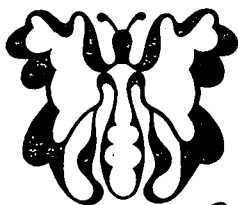
BELLESA I ESTETICA
PER A LA DONA

Riart

- MAQUILLATGES
- Depilació a la Cera
- MANICURA

Guimerà, 14

Agramunt

ACAPULCO

**BAR-RESTAURANT
DISCOTECA**

AVDA. DE LERIDA Nº 11 Monzón (HUESCA)
TEL 40 01 85

Direcció: RAMON INGLÉS (Crích)

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

TAPISSATS DE COTXES I MOBLES

TAPICERIA RECASENS

Plaça Pou, 6 Tel. 390140 AGRAMUNT

L'Aigua: Una solució per la Comarca?

(Un estudi de les perspectives reals enfront les possibilitats d'un nou canal)

El plantejament de transformar el secà de la nostra comarca —termes municipals de Puigverd d'Agramunt, Ossó de Sió i Les Pallargues (antigua demarcació)— en zona regable, fou una qüestió ja debatuda, i encara més estudiada, anys endarrera. Aquelles possibilitats, força demanades àdhuc a nivell popular (cal recordar les limitacions de l'època) foren obviament oblidades com a objectius oficials a curt terme. Uns quants anys més tard, de cop i volta, es llança als quatre vents un original projecte —el pantà de Rialp i els nous recs de la Segarra i Garrigues; alguns d'ells elevant les aigües— extraordinàriament apadrinat, el qual encetà i viabilitzà un encès i no menys enriquidor debat a tots els nivells, on les diferents comunitats i comarques conqueriren elevats graus de protagonisme. Amb tot, dençada uns mesos, sembla haver-se esmorteït l'empenta dels promotors i, per contagi, els diferents sectors polaritzats en un o altre tipus d'oposició, convençuts potser d'un relatiu triomf, han reduït considerablement la seva activitat, almenys, a nivell públic.

En aquests moments doncs, de silenci conjuntural, potser fóra bo assajar alguna mena de raonament entorn l'actitud més o menys generalitzada a casa nostra, així com intentar alguna interpretació lògica que, d'alguna manera, ens ajudés a comprendre algunes reaccions i actituds que, a primer cop d'ull, ens podrien semblar incoherents i, tins i tot, contradictòries.

Hom creu que, avui, qualsevol cosa, projecte o decisió que d'alguna manera pugui modificar la vida o els afers d'una determinada comunitat, i més encara, si per la seva importància explícita obviament comporti un canvi estructural —com podria ser la construcció d'un canal i el lògic trasbalsament del sòl de nombroses finques— a nivell comarcal, cal mesurar molt bé tots i cada un dels possibles avantatges i inconvenients, a tra-

vés d'un ample diàleg on hi puguin participar obertament els estaments afectats.

En el camp pedagògic, les anomenades motivacions, són considerades imprescindibles per conquerir objectius vàlids en un determinat procés d'aprenentatge. Doncs bé, davant d'una temàtica tan complexa, tan poc clarificada i, a la vegada, tan adient per a fer-hi jugar elements sentimentals per no dir demagògics, crec que podria ésser honest endegar, un motiu de debat entorn les possibilitats reals de transformar en regadiu un bon nombre d'hectàrees, avui, limitades a la intermitència de les enyorades pluges. Aquesta mateixa pàgina que, amb la millor bona voluntat, voldria ésser el pols de la comarca, al llarg d'alguns messos successius, podria servir d'instrument. Hom ha pensat desenrotllar la temàtica seguint, més o menys fidelment, aquest esquema:

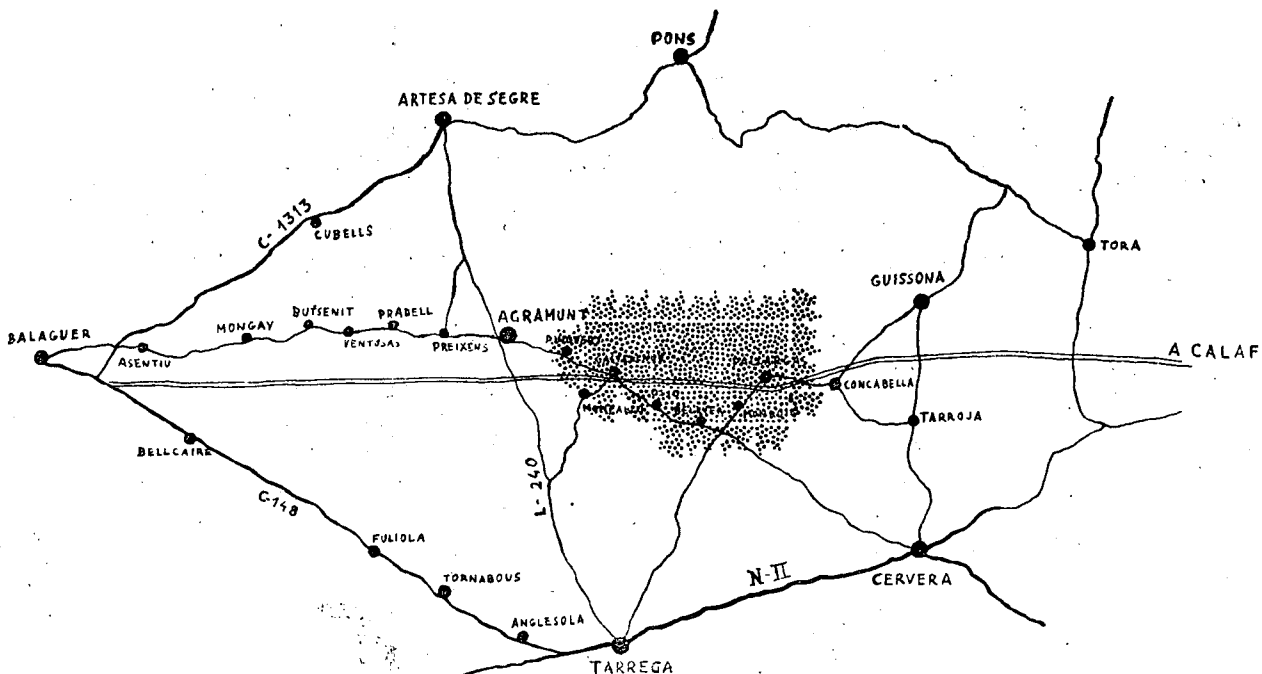
- Política de regadius: una necessitat pública.
- Com ho veu el nostre pagès?
- Realitat demogràfica de la comarca.
- L'economia agrària, avui. Les seves conseqüències.
- Conclusions.
- Una alternativa complexa però, possiblement vàlida.

Cal adelantar que la tesi fonamental de l'estudi podria sintetitzar-se en aquests termes: Potser caldria fer un canal però, el pagès, no el pot, ni el de deu pagar.

No cal dir que tot el que hom pugui escriure es fruit d'una interpretació essencialment personal, més amb ganes de plantejar interrogants que d'aportar solucions concretes i definides. Crec, que tots hi hauríem de dir la nostra; sens dubte arribaríem a solucions adients.

Doncs, bé amb aquesta perspectiva, ho anirem esbrinant.

Joan NOVELL

La zona sombreada correspon als secans al·ludits en el present article

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSEP MARTORELL

Antoni Montané Farré

Fusta del País i de Importació
Serradora Mecànica a Les Bordes

Carrer Pietat, 25

Telèfon 21

BOSSOST (Vall d'Aràn)

FIBAL

Sastreria i Confeccions per a Cavaller i Mens

Plaça del Pou, 14

Telèfon 39 07 36

AGRAMUNT

Llenya i Carbó

F. Santamaria i Fills

Santa Esperança - Telèfon 390387

Diumenge, 30 de gener, a les dotze de migdia, al
CASAL AGRAMUNTI

MITING de
L'Esquerra Republicana de Catalunya

"El partit del poble al servei del poble"

PARLARAN:

Ramon Pijuan

Jordi Jou

Esteve Ribes

Sebastià Gràcia

Víctor Torres

Política Agrícola

Federació Ponent

Questions Agràries

L'esquerra i les terres de Lleida

L'esquerra d'avui

PRESENTARA: **Albert Vives**

TEATRE DE NADAL — Ve de la plana 7

de "La Coral d'Avui" i de la nostra revista SIO, i darrerament també s'ha donat el cas en l Grup Escènic Agramuntí. En Josep Bertran i Puigpinós que fins ara havia estat el director i principal animador del Grup Escènic, ha cessat en el seu càrrec per motius personals; però l'empresa no se n'ha ressentit, almenys de cara enfora, i un nou director ha sorgit del planter d'aficionats que constitueix el Grup. Ens congratulem del fet i amb major motiu al comprovar l'èxit de la vetllada que avui comentem.

"La Ferida Llumínosa" és una obra prou coneguda i no cal entretenir-me a explicar l'argument. Una obra que fuig del repertori habitual del grup Escènic, el qual més aviat es dedicava a la comèdia de riure; però els nostres artistes ens han demostrat pràcticament la seva capacitat interpretativa, i si un dia ens feien somriure i l'altre ens feien esclafir, la nit de Nadal es van permetre el luxe d'emocionar-nos en les escenes cabdals de l'obra esmentada.

En Manuel Pedraza, l'Anna Santacreu i en Josep Maria Roig, com a pares i fill respectivament, eren els personatges més importants. Les escenes "fortes" van sortir bastant arrodonides; sobretot la que culmina amb la mort del fill fou, senzillament, impressionant. A en Manuel i a l'Anna ja estavem acostumats a veure'ls i a aplaudir-los en papers més o menys seriosos; però constatar que en Roig, al qual d'ordinari li fan fer el còmic, es mostrava tant identificat amb el seu dramàtic personatge, era quelcom inusual i a la vegada motiu de satisfacció.

L'eixerida Núria Sorribes, molt ajustada en el seu curt paper de neboda. A la veterana Rosa Pascual li va tocar fer d'infermera, només amb aparicions esporàdiques, i els seus admiradors, entre els quals em compto, no vam poder disfrutar gaire. En Frances Torra, fidel al seu tarannà, representava amb molta solemnitat un pare jesuïta carregat de prudència, de psicologia i d'espiritualitat. I completaven el repartiment en Jordi Solé i en Ricard Bertran en uns papers breus interpretats correctament.

Lluís PONS SERRA

DIA 26 — CONCERT

Dins els actes del Xè. Aniversari de «La Coral d'Avui» i en homenatge al seu fundador: l'Antoni Canosa i Vidal, aquesta agrupació ens oferí el seu tradicional «Concert de Nadal» al Casal.

DIA 31 — NIT DE CAP D'ANY

El modest «Reveillon» que des de fa un parell d'anys es celebra a la sala-café del Casal, aquest any fou suspès al presentar-se una parella de la Guàrdia Civil i prohibir-lo, degut al zel legalista que se li despertà a última hora a la nostra primera autoritat militar local.

GENER 1977

DIA 2 — ELS PASTORETS

Es representaren, per als infants, al Foment a càrrec del Club d'Esplai Parroquial. El dia 6 i a la nit, feren una nova representació, aquest cop al Casal, on actuaren també: Majorettes-77, Ballet Superstar i R. Figuera amb Cançó Catalana.

DIA 5 — SS. MM. ELS REIS D'ORIENT

Arribaren molt puntualment a la nostra vila a les 8 de la tarda, per a fer el repartiment de regals als infants, que ja, el dia de Cap d'Any al matí i a la sala-teatre del Casal havien entregat les seves cartes al patge Karim, representant adelant de SS. MM.

DIA 6 — III TRIAL

Organitzat pel Grup Motorista Agramunt i amb la col·laboració de «La Senyera» es celebrà aquesta competició esportiva amb participació local i forana.

DIA 9 — ESCRUTINI

Dels fulls-enquesta dipositats, de nou, a la bústia de Ca la Vila sobre el canvi de dates en la celebració de la Festa Major, s'ha fet a l'Ajuntament amb molt poca assistència de públic. Els resultats els trobarà el lector a la portada.

DIA 9 — METEOROLOGIQUES

Cal destacar-les aquest mes de desembre per l'anormal vers els altres anys. Quasi no ha fet fred, ni boires i per tant ni gebradés. Bastanta pluja, aquests últims dies i dos mini-nevades: la primera el dia 28 a la nit, l'altra la nit de Reis.

Ajudeu «Sió», subscriuint-vos-hi!

Col·laboreu-hi! És de tots!

L. COMENGE

PINTOR - DECORADOR

EMPAPERATS - MOQUETES - CORTINATGES

Avda. J. Mestres, 7 - 2.º

AGRAMUNT

Telèfon 39 02 08

**Sí compareu,
elegíreu
Viladàs**

Xocolata Viladàs

ROS ROCA S.A.

LA INDÚSTRIA
DEL REMOLC

Per a un bon servei

**Funerària
(Casa Romà)**

Rapidesa.. Economia.. AGRAMUNT

*Servei Oficial
únic de
EL OCASO, S.A.*

Mercè, 19
Tel. 390309

Estació Servei Agramunt

Pista - Terrassa - Piscines - Discoteca - Snack-Bar

Restaurant

Telèfons 390202 i 390802

Secció d'Engràs i Lubrificants

Tramitacions,
Automòbils,
Passaports i
Expedients
en general

**Gestoria
FEIXA**

Sabateria, 6

AGRAMUNT

Exclusivitats * Draperia Anglesa i Francesa
Camises - Corbates - Articles Home

Sastreria Univers

Tailleur Sastre

Avda. Carlemany, 79 - Tel. 21286 LES ESCALDES
Valls d'Andorra

El Municipi

L'Ajuntament Ple i la Comissió Municipal Permanent, a les sessions celebrades el passat mes de Desembre, adoptaren els següents acords:

POSTA CREU ROJA.

Fer les gestions pertinents per a l'adquisició d'uns terrenys de 450 m². d'extensió superficial a fi de cedir-los gratuïtament l'Assemblea Provincial per a una Posta de Socors.

RESTAURACIÓ PONT SIÓ.

Aconseguir les corresponents informacions tècniques per a la reparació del Pont del Sió i la possible ampliació de la calçada per a una major fluïdesa del trànsit rodat.

LLICÈNCIES D'OBRES.

Al Sr. Joan Batalla Llordés i esposa, la construcció d'un edifici de planta baixa i quatre pisos estatge de Renda Limitada, a l'Avda. Agustí Ros.

Al Sr. Antoni Gros Arisa i esposa, la construcció d'una casa de planta baixa i un pis, de Renda Limitada, a l'Urbanització «Verge del Socós».

Al Sr. Josep M.ª Panadés Pont, construcció d'una Sala a Extramurs Sta. Esperança.

Al Sr. Ramón Galceran Bargués, obres de reforma als baixos de la casa de la seva propietat al carrer Sabateria.

A la Sra. Maria Soldevila Albà, pintat de façana a la casa situada al carrer Sabateria.

Al Sr. Lluís Piulats Solé, per a construir els fonaments d'una casa i corral al Raval de St. Francesc.

Al Sr. Josep Soldevila Vilanou, obres interiors, a la casa situada a la Circumval·lació.

Al Sr. Jaume Tomàs Piqué, obres interiors als baixos de la casa propietat de Na Carme Pla Vicens, a l'Avda. Marià Jolonh.

Al Sr. Jaume Pintó Batalla, obres interiors a la casa situada al Raval de Puigvert.

Al Sr. Ramón Pujol Vallés, obres de reparació de la calefacció de la fàbrica situada als Extramurs.

Al Sr. Josep Martorell Badia, obres interiors de reforma d'oficines a l'Avda. Marià Jolonh.

ACTIVITATS MOLESTOSES.

Vistes les informacions de la Comissió Provincial Delegada de Sanejament, concedir l'oportuna llicència municipal al Sr. Joan Llorba Vicens, per a la instal·lació dipòsit de petroli a la Ctra. de Tàrraga.

OBERTURA D'ESTABLIMENTS.

S'autoritza al Sr. Josep Salguero Martín, l'obertura d'una tenda de venda d'electrodomèstics al carrer Sabateria.

A la Sra. Paquita Villalta Farré, l'obertura d'una tenda d'objectes d'adornament i col·locació d'un rètol lluminós a l'Avda. Agustí Ros.

ATRACCIONS.

Al Sr. Joan Pintó Hernandez, per instal·lar una pista d'autos de xoc, el dia 1 de Maig pròxim.

COMPTES I FACTURES.

Se n'aprovaren diverses per un import total de 609.860 pessetes.

NOTA: A mitjans de Desembre passat, es produí un lapsus a la calefacció de l'Institut, motivat per la circumstància d'haver-se d'esgotar el fuel-oil que s'emprava com a combustible, el qual havia quedat en bastanta quantitat com sobrant de l'hivern anterior i a l'haver-se de procedir seguidament al canvi de cremadors per adaptar-lo a l'ús del gasoleo C. Ens dolen sincerament les molèsties que per tal motiu s'hagin ocasionat.

INSTITUT: Trimestre conflictiu

Una part de la nostra societat sembla que ha captat amb més intensitat els canvis que d'un temps ençà es vam produint en aquesta. Estem parlant del jovent i més concretament de la joventut estudiantil. La fina sensibilitat que té l'adolescent ha fet que s'adonés molt ràpidament que les circumstàncies ambientals en què es desenrollava fa molt poc temps ja no són les mateixes i per tant ha pres unes actituds molt diferents de les que hauria pres no fa gaire —si és que n'hagués agafat— davant unes situacions determinades.

La vaga dels alumnes de COU en l'assumpte de les assignatures optatives ja fou àmpliament comentat des d'aquestes pàgines de SIÓ i si no es pogué resoldre a gust dels alumnes, almenys s'establí un diàleg entre totes les parts que els obligà a manifestar-se públicament.

Després vingueren les pintades als vols de l'Institut en contra d'un professor determinat. Com a anècdota cal assenyalar que han estat les úniques pintades que els agramuntins hem pogut veure quant aquest últim any tant s'han prodigat, i de tot signe, arreu del país. Aquí ja es va produir un fort enfrontament en el que guanyà la «institució» usant d'uns mètodes que ja voldríem veure desterrats per sempre més. Si els alumnes no seguiren els camins més adients per mirar de resoldre el problema, les autoritat acadèmiques empraren uns mitjans molt desencertats i injustos.

El passat mes de desembre de nou l'Institut ha estat notícia al tindre de suspendre les classes durant un parell de dies a petició dels alumnes a causa que la calefacció de l'edifici no funcionava per manca de fuel. Comprenem molt bé la petició feta pels delegats de curs al director en funcions de l'Institut, ja que és impossible l'estada durant llargues hores en uns locals on hi manca la calefacció en ple mes de desembre. El que no comprenem és que s'arribés a aquest punt. Per les especials circumstàncies en què es troba el nostre Institut el manteniment d'aquest edifici ens costa als agramuntins molts milers de pessetes al cap de l'any i per una badada del responsable, que ignorem qui pot ser, els alumnes tinguin d'afegir uns dies més a la llarga llista de festes i festetes que tan preocupats tenen als pares. Però aquest ja és un altre assumpte del què també caldrà parlar-ne en una altra ocasió.

Una etapa de participació se'ns obre a tots els ciutadans. Una participació activa en tots els estaments de la societat. Els joves amb totes les especials característiques que posseeixen tindran un paper molt important a jugar. Però sobretot pensin que al exigir els drets que els pertocuen com a persones i com a ciutadans no oblidin que paral·lelament a aquests drets hi ha uns deures que han de complir. La democràcia té unes regles que a voltes costa d'acatar però precisament son els joves estudiants els que estan en més bona posició per preparar-se per a poder caminar tranquil·lament en aquest difícil però a la vegada encisador camí que ara intentem traçar.